

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

01 octombrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Iurie Diaconu,
Judecători Ion Guzun, Victor Boico,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, împotriva sentinței Judecătorei Chișinău din 29 martie 2019 și deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 11 mai 2021, declarat de avocata Natalia Culeac-Reul, în numele inculpatului

Eršov Alexandr XXXXXX.

	<i>Termenul de examinare,</i>
<i>instanța de fond:</i>	<i>06.06.2016 – 29.03.2019,</i>
<i>instanța de apel:</i>	<i>03.07.2019 – 11.05.2021,</i>
<i>instanța de recurs:</i>	<i>29.07.2021 – 01.10.2021.</i>

Asupra recursului menționat, Colegiul Penal,

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău din 29 martie 2019, Eršov Alexandr a fost condamnat în baza art. 220 alin. (2) lit. a), c) Cod penal, la 4 ani și 3 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, începând din 29.03.2019, cu includerea perioadei arestării preventive și la domiciliu de la 29.01.2016 până la 01.02.2016, de la 09.02.2016 până la 04.06.2016 și de la 30.01.2019 până la 29.03.2019.

Cererea procurorului privind confiscarea specială a mijlocului de transport „Opel Omega”, n.î. XXXXXX, a fost respinsă.

La fel, a fost respinsă și cererea procurorului privind încasarea cheltuielilor judiciare.

Prin aceeași sentință a fost condamnată și Prodan A., însă în privința ei hotărârile judecătorești nu au fost contestate.

2. Instanța de fond a constatat că în perioada lunii februarie 2015 - noiembrie 2015, inculpata Prodan A., aflându-se în XXXXXX, acționând împreună și de comun acord cu alte persoane nestabilite de către organul de urmărire penală, urmărind scopul îndemnării și înlesnirii practicării prostituției de către o altă persoană și tragerii de foloase de pe urma practicării prostituției de către o altă persoană, au întreprins acțiuni

în vederea identificării potențialelor persoane, pentru prestarea ulterioară a serviciilor sexuale contra plată clienților de gen masculin întru satisfacerea poftelor sexuale ale acestora. Astfel, Prodan A., aflându-se în XXXXXX, acționând întru realizarea intențiilor infracționale, în cadrul întâlnirii avute cu XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX le-a propus de a presta servicii sexuale clienților de gen masculin pentru satisfacerea poftelor sexuale ale acestora, promițându-le obținerea unui venit în mărime de 50 % din banii acumulați de la clienți, prin ce le-a îndemnat la practicarea prostituției.

În continuare, Prodan A., în perioadele menționate de timp, acționând împreună și de comun acord cu alte persoane nestabilite de către organul de urmărire penală, întru realizarea intențiilor sale infracționale de înlesnire a practicării prostituției, obținând consimțământul lui XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX de a practica prostituția, le-a cazat la domiciliul său din str. Ialoveni 36, mun. Chișinău, prin ce le-a înlesnit acestora practicarea acestei activități.

Totodată, în perioada februarie 2015 - ianuarie 2016, Prodan A., care acționa împreună și de comun acord cu alte persoane nestabilite de către organul de urmărire penală, întru realizarea intențiilor sale infracționale de înlesnire a practicării prostituției de XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX manifestată prin asigurarea legăturii dintre client și persoana care practica prostituția, plasa în acest scop pe site-ul www.999.md, în rubrica „cunoștințe și felicitări” sub rubrica „caut bărbat”, anunțuri referitoare la prestarea serviciilor sexuale contra plată, în care erau indicate numerele de telefon mobil cu cartela SIM, anterior procurate în acest scop.

Concomitent, Prodan A. în aceeași de timp, iar începând cu perioada iulie 2015 – ianuarie 2016, împreună cu Eršov A., acționând împreună și de comun acord, întru realizarea intențiilor sale infracționale de înlesnire a practicării prostituției de XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX primea apelurile telefonice de la potențialii clienți care solicitau acordarea serviciilor sexuale contra plată, iar ulterior, împreună cu Eršov A., organizau deplasarea persoanelor îndemnate la practicarea prostituției cu automobilul personal al lui Prodan A., de model „Opel Omega”, cu numerele de înmatriculare lituaniene (LT) XXXXXX, la beneficiarii de servicii sexuale.

De asemenea, Prodan A., împreună cu Eršov A., care acționau împreună și de comun acord cu alte persoane nestabilite de către organul de urmărire penală, întru realizarea intențiilor infracționale de tragere a foloaselor de pe urma practicării prostituției de către XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX încasau de la ultimele sumele de bani primite de la clienți pentru serviciile de prostituție prestate. Ulterior, din sumele de bani încasate de la persoanele care practicau prostituția, anterior primite de la clienți, de pe urma prestării serviciilor sexuale, obțineau un venit în mărime de 50 % din suma integral percepută.

În baza probelor administrate, instanța a considerat ca fiind dovedită vinovăția inculpatului și i-a încadrat acțiunile pe art. 220 alin. (2) lit. a), c) Cod penal, ca proxenetismul, adică îndemnarea la practicarea prostituției, înlesnirea practicării

prostituției de către o altă persoană, precum și tragerea de foloase de pe urma practicării prostituției, acțiuni săvârșite față de mai multe persoane și de mai multe persoane.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 75 Cod penal, că inculpatul a comis o infracțiune gravă, care se pedepsește cu închisoare de la 4 la 7 ani, că anterior a mai fost condamnat prin sentința Judecătorei Botanica, mun. Chișinău din 16.06.1999 în baza art. 119 alin. (3) Cod penal, sentința Judecătorei Botanica, mun. Chișinău din 26.03.2002 în baza art. 119 alin. (3), 122 alin. (3) Cod penal, sentința Judecătorei Râșcani, mun. Chișinău din 29.08.2002 în baza art. 119 alin. (3) Cod penal, sentința Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 18.01.2007 în baza art. 187 alin. (2) lit. b), f) Cod penal, sentința Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 19.06.2009 în baza art. 188 alin. (2) lit. b), d) Cod penal la 8 ani închisoare, împrejurări ce îl caracterizează negativ și demonstrează că pedepsele aplicate anterior nu și-au atins scopul, concluzionând că reeducarea și corectarea lui este posibilă doar prin izolare de societate.

Instanța a conchis ca nefiind proporțională confiscarea specială a mijlocului de transport „Opel Omega”, n.î. XXXXXX.

Pe lângă aceasta, cheltuielile judiciare care constau din salariul procurorului pentru 27 zile, în sumă de 6743,25 lei, pentru consumabile (hârtie, copiator) - 218,86 lei, pentru traducere și interpret - 900 lei, nu pot fi imputate inculpatului.

3. Procurorul în Procuratura Anticorupție, Elena Cazacov, a declarat apel, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie aplicată o pedeapsă de 4 ani și 6 luni închisoare, cu executare, cu încasarea cheltuielilor judiciare.

Apelanta a invocat că la stabilirea pedepsei inculpatului, urma a fi reținută în calitate de circumstanță agravantă inclusiv săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru o infracțiune similară sau pentru alte fapte care au relevanță pentru cauză. Astfel, acesta a fost condamnat prin sentința Judecătorei Botanica, mun. Chișinău din 16.06.1999 în baza art. 119 alin. (3), 43 Cod penal, la 5 ani închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de 1 an; sentința Judecătorei Botanica, mun. Chișinău din 26.03.2002 în baza art. 119 alin. (3), 122 alin. (3), 43 Cod penal, la 7 ani și 6 luni închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de 5 ani; sentința Judecătorei Râșcani, mun. Chișinău din 29.08.2002 în baza art. 119 alin. (3), 39 Cod penal, la 7 ani și 6 luni închisoare, fiind amnistiat la 15.12.2004; sentința Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 18.01.2007 în baza art. 187 alin. (2) lit. b), f) Cod penal, la 3 ani și 8 luni închisoare; sentința Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 19.06.2009 în baza art. 188 alin. (2) lit. b), d) Cod penal, la 8 ani închisoare.

Or, inculpatul nu a fost condamnat pentru infracțiuni similare, însă a fost judecat de mai multe ori pentru comiterea infracțiunilor, circumstanță care are relevanță în cauză și denotă că acesta nu și-a făcut concluziile necesare, iar pedepsele anterioare nu și-au atins scopul.

Mai mult, în privința inculpatului urma a fi constatată și recidiva la comiterea infracțiunii, conform art. 34 alin. (1) Cod penal, deoarece antecedentele penale nu sunt stinse, potrivit art. 111 alin. (1) lit. h) Cod penal, precum și rolul acestuia la comiterea infracțiunii, împrejurări care au fost omise de instanța de fond la stabilirea pedepsei.

Prin urmare, prima instanță urma să-i aplice inculpatului o pedeapsă care ar avea drept efect abținerea de la comiterea unor asemenea infracțiuni și de către alte persoane, sub formă de închisoare pe o perioadă mai mare, ce va determina acestuia revizuirea comportamentului și integrarea socială, cu renunțarea la săvârșirea infracțiunilor.

3.1. A declarat apel și avocata Natalia Culeac-Reul, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat.

Apelanta a indicat că inculpatului nu-i poate fi incriminată săvârșirea infracțiunii prevăzută la art. 220 alin. (2) Cod penal, deoarece nu au fost administrate careva probe în acest sens.

4. Potrivit deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 11 mai 2021, apelul avocatei Natalia Culeac-Reul a fost respins ca nefondat.

A fost admis apelul procurorului, casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărâre: „*Se supune confiscării speciale în beneficiul statului contravaloarea automobilului de model „Opel Omega”, cu numere de înmatriculare lituaniene (LT)-XXXXXX, ce aparține cu drept de proprietate ÎI „Valeriu Dobînda”, or. Vilnius*”.

În rest, sentința a fost menținută.

Instanța de apel a reținut că instanța de fond a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatului care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, dând faptei săvârșite încadrarea juridică corespunzătoare probelor administrate, care au fost corect apreciate, cu respectarea prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Totodată, a fost stabilit că automobilul „Opel Omega”, număr de înmatriculare (LT) - XXXXXX, se află în proprietatea privată a altei persoane, neimplicată în cauza penală, buna-credință a căreia a fost prezumată.

Deci, este necesar a spune confiscării contravaloarea mijlocului de transport de model „Opel Omega”, cu numere de înmatriculare lituaniene (LT) - XXXXXX, care aparține cu drept de proprietate ÎI „Valeriu Dobînda” or. Vilnius, care a servit drept instrument utilizat de către inculpații Prodan A. și Eršov A., pentru a comite infracțiunea de proxenetism.

5. Avocata Natalia Culeac-Reul a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea parțială a hotărârilor adoptate și pronunțarea unei noi hotărâri, prin în care în privința inculpatului să fie aplicate prevederile art. 90¹ Cod penal.

Recurenta a indicat că concluzia instanțelor de fond și de apel că scopul legii penale poate fi atins doar prin executarea reală și integrală a pedepsei cu închisoarea, este eronată și neîntemeiată.

Ori, inculpatul la 30.01.2019 a fost reținut și până în prezent este privat de libertate, în privința acestuia urmând a fi aplicată pedeapsa cu suspendarea parțială a executării pedepsei, conform art. 90¹ Cod penal, acordul acestuia fiind exprimat în cadrul examinării cauzei în instanța de apel, prin care a el a recunoscut vina integral.

În drept, recursul este întemeiat pe art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul Penal

concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În primul rând, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens. Conform art. 6 pct. 11¹) Cod de procedură penală, eroare gravă de fapt constituie stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora.

Sub acest aspect se reține că recursul este fondat pe art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, care prevede următoarele temeiuri - instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, acesta este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, nu au fost întrunite elementele infracțiunii sau instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blânde, nu au fost întrunite elementele infracțiunii (*pct. 5. din decizie*).

Însă, în recursul respectiv, în pofida normelor de drept enunțate, nu este specificat, în raport cu relevanțele conținute în partea descriptivă a hotărârilor contestate, asupra căror motive concrete din apel nu s-ar fi pronunțat instanța de apel, care ar fi erorile de drept și esența că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, că motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, că acesta este expus neclar, că instanța ar fi admis o eroare gravă de fapt, dar raportată la prevederile art. 6 pct. 11¹) Cod de procedură penală, care i-ar fi afectat soluția, că nu au fost întrunite elementele infracțiunii, că instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blânde, fiind omisă în totalitate argumentarea ilegalității hotărârilor atacate în acest sens (*pct. 5. din decizie*).

Circumstanțele enunțate denotă că recursul declarat nu întrunește condițiile de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al apărării cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica și să se expună, apoi, asupra unor temeiuri neargumentate legal de recurentă.

Or, conform art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Totodată, potrivit art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta nu îndeplinește cerințele de conținut.

În al doilea rând, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept și clar definite (*pct. 5. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor atacate, inclusiv cele reproduse în pct. 2., 4. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele de fond și de apel, legal și întemeiat au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei în latura pedepsei aplicate inculpatului, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, ținând corect cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, conform cărora la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală. Pedepsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

În consecutivitatea enunțată, instanțele just au concluzionat că, în cazul care inculpatul a comis o infracțiune gravă, a fost judecat de mai multe ori pentru comiterea unor infracțiuni și nu și-a făcut concluziile necesare, iar pedepsele anterioare nu și-au atins scopul, chiar și în prezența circumstanțelor invocate de recurentă, condamnarea cu suspendarea parțială a executării pedepsei în baza art. 90¹ Cod penal, ar reprezenta o soluție de pedeapsă penală prea blândă, inechitabilă, inadecvată și disproporțională în raport cu gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, persoana inculpatului și a scopului pedepsei penale sub aspectul restabilirii echității sociale, corectării ultimului, prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea lui, cât și a altor persoane.

Or, soluția instanțelor de fond și de apel este conformă și jurisprudenței naționale, potrivit căreia, instanțele urmează să asigure aplicarea măsurilor aspre de pedeapsă față de persoanele adulte care au săvârșit infracțiuni grave (*pct. 17 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție, nr. 8 din 11.11.2013, Cu privire la unele chestiuni ce vizează individualizarea pedepsei penale*).

Deci, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale (*pct. 2., 4. din decizie*).

Pe lângă aceasta, recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5. din prezenta decizie, este întemeiat doar pe critica modului în care instanțele au apreciat probele și circumstanțele cauzei în latura pedepsei aplicate inculpatului.

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei în latura pedepsei penale în alt sens decât cel pe care îl propune apărarea este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recursul nominalizat au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 2. – 5. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița c. Moldovei*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârile atacate cuprind motivele pe care se întemeiază soluția, că s-au aplicat inculpatului pedepse individualizate conform prevederilor legale, și că recursul ordinar este vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce este vădit neîntemeiat, recursul de pe rol urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul Penal,

d e c i d e:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocata Natalia Culeac-Reul, împotriva sentinței Judecătoria Chișinău din 29 martie 2019 și deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 11 mai 2021, în privința inculpatului Erșov Alexandr XXXXXX, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, fiind pronunțată integral la 15 octombrie 2021.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Ion Guzun

Victor Boico